

A mai evangéliumi rész csatlakozik az előző napok evangéliumi részeihez, a csodálatos hal és kenyér szaporításához, majd ezt követően Jézus tanításához arról, hogy ő az égből alászállott kenyér. A tegnapi szakasz utolsó versében (51) jelenti ki Jézus, *hogy „... az a kenyér, melyet oda fogok adni a világ életéért, a húsom.”*

Jézus a következőkben ezen kijelentésének csak egy részére ad magyarázatot, hogy a kenyér a húsa és a vére. Azt, hogy ezt oda fogja majd adni a világ életéért, nem fejt jobban ki. A zsidók ezen nem értetlenkednek, a tanítványok nem kérdeznek vissza. Elgondolásom szerint azért, mert ez inkább számunkra, az olvasóknak ad magyarázatot, Jézus kenyér mivolta és áldozata közötti kapcsolatra vonatkozóan.

A fejezet előző szakaszaival szemben Jézus itt annak valóságát, kézzel foghatóságát próbálja kiemelni, hogy Ő maga, a misztikus és emberi jelenléte, a tettei és a tanítása életünk számára valóban Táplálék és minket felüdítő, átható Valóság. A kijelentése véleményem szerint életünk egészére vonatkoztatható. Talán nem csak elméleti síkon, a halhatatlan lelkünkre vonatkozóan, de a pszichénk és testünk vonatkozásában is Jézus jelenléte, tanítása fizikális létünknek is támogatója, tápláló ereje lehet.

Jézus ebben a szakaszban is visszatér a korábban is alkalmazott hasonlatához, hogy a mennyből kapott mannával szemben az ő általa adott táplálék, Önmaga, a Mennyből alászállott Kenyér, más, el nem évülő módon lehet jelen és szentelheti meg életünket.

Drága Jézusunk! Add meg, hogy Élő Kenyered által, mi is úgy létezhessünk Tebenned, mint Te az Atyában! Amen.

Varga Boglárka, Budapest